पात्तं च तं शवान्तःस्थो वेतालोऽसस्थितो ऽब्रवीत् ।
राजन्नध्वविनोदाय कथामख्यामि ते शृणु ॥ ३८ ॥

---

2. Erste Erzählung (75,59—196).

अस्ति वाराणसी नाम पुरारिवसतिः पुरी ।
स्थलीव कैलासगिरेर्या पुण्यजनसेविता ॥ १ ॥
5 भूरिवारिभृता शश्वदुपकण्ठनिवेशिनी ।
हारयष्टिरिवाभाति यस्याः स्वर्गतरंगिणी ॥ २ ॥
प्रतापानलनिर्दग्धविपक्षकुलकाननः ।
तस्यां प्रतापमुकुटो नाम राजाभवत्पुरा ॥ ३ ॥
तस्याभूद्भ्रमुकुटस्तनयो भूपशौर्ययोः ।
10 अकरोद्दर्पदलनं स्मरस्यारिजनस्य च ॥ ४ ॥
राजपुत्रस्य तस्यात्र मन्त्रिपुत्रो महामतिः ।
आसीद्बुद्धिशरीराख्यः शरीराभ्यधिकः सखा ॥ ५ ॥
तेन सख्या सह क्रीडन्स कदा चिन्नृपात्मजः ।
जगाम दूरमध्वानं मृगयातिप्रसङ्गतः ॥ ६ ॥
15 शौर्यश्रीचामराणीव सिंहानां मस्तकानि सः ।
छिन्दञ्छरैः सजालानि विवेशैकं महावनम् ॥ ७ ॥
तत्र स्थाने स्मरस्येव पठत्कोकिलबन्दिनि ।
दत्तोपचारे तरुभिर्मञ्जरीचलचामरैः ॥ ८ ॥
सो ऽन्वितो मन्त्रिपुत्रेण तेनापश्यत्सरो महत् ।
20 विचित्रकमलोत्पत्तिधामाम्बुधिमिवापरम् ॥ ९ ॥
तस्मिंश्च देव सरसि स्नानार्थं का चिदागता ।
तेन दिव्याकृतिः कन्या ददृशे सपरिच्छदा ॥ १० ॥
पूरयन्तीव लावण्यनिर्झरेण सरोवरम् ।
दृष्टिपातैः सृजन्तीव तत्रोत्पलवनं नवम् ॥ ११ ॥
25 प्रत्यादिशन्तीव मुखेनाम्बुजं निर्जितेन्दुना ।
सा जहार मनस्तस्य राजपुत्रस्य तत्क्षणम् ॥ १२ ॥
सो ऽप्यहार्षीत्तथा तस्या युवा दृष्ट्वा विलोचने ।
यथा नैतत सा कन्या लज्जां स्वामप्यलंकृतिम् ॥ १३ ॥
ततः पृच्छति तस्मिन्सा केयं स्यादिति सानुगे ।
30 संज्ञां स्वदेशाख्याख्यातुं विलासच्छद्मनाकरोत् ॥ १४ ॥